hlasy

Z DOMOVA A MISIÍ

10

Hlasy z domova a misií
vydáva SVD Nitra
ročník šesťdesiaty druhý,
október 2018 | 1,00 EUR

Foto: P. Piotr Handziuk SVD

ISSN 1337-4842

SVD

Cirkev a ja

Text:
P. Michal Marhefka SVD
Foto:
P. Martin Štefanec SVD

Ako kňazovi sa mi pri rozličných životných príležitostiach veriacich ako pohreby, svadby, birmovka pošťastí stretnúť sa ľuďmi, ktorí v sebe nie sú vysporiadaní so svojím náboženstvom, resp. svojou náboženskou príslušnosťou.

Moderná spoločnosť ponúka podobné stretnutia hociktorému aktívnejšiemu veriacemu, ktorý tak nastavuje zrkadlo pasívnej strane kresťanstva. Klasický argument je, že k viere nepotrebujú Cirkev ani kostol. A hneď za tým sa sypú ďalšie dôvody, predovšetkým chyby Cirkvi: križiacke výpravy, nemanželské deti a nemravný život kňazov (v poslednej dobe aféry s pedofíliou), negatívne zážitky a pod. Základom celkového negatívneho postoja však nie sú chyby, ale nevedomosť o tom, čo a kto Cirkev skutočne je.

Mnohí majú pred očami obraz Cirkvi zosobnený v osobách kňazov, biskupov, kardinálov a pápežov, o ktorých hovoria rôzne romány a filmy, pričom málokedy vystupujú v pozitívnych rolách, a ak, tak jedine ako tí, čo pre „dobro" ľudí opustili svoje kňazstvo, čo zas nie je vzorom pre veriacich a zasvätených.

Keďže často sme práve my kňazi tŕňom v oku, hoci vôbec nie sme základom, skôr tým posledným prvkom, začneme od seba. Príčiny k tomuto nesprávnemu postoju voči Cirkvi dávame sami, keď nežijeme naplno hlásané ideály, keď sa málo modlíme a podliehame svojim slabostiam a keď nepasieme ovce, ale seba. Toto by mohli byť dôvody na negatívny postoj, ale nemôžeme ich prijať. V prvom rade preto, že ide o ojedinelé prípady, ktoré zneužívajú svoje kňazstvo. Existuje veľa kňazov, ktorí sa úprimne snažia slúžiť zverenému ľudu, aj keď možno občas podľahnú niečomu, niekomu, lebo ešte nie sú dokonalí. No sú aj jasné vzory, ktorých život kopíruje Ježišovu službu obety. Kto chce poznať Cirkev, spozná aj ich príklady a nechá sa nimi povzbudiť. Ak toho nie je schopný, jeho záujem poznať iba škandály jasne dosvedčí neobjektivitu a jednostrannosť, ktorá je schopná aj v samom Kristovi a Bohu nájsť pochybenia.

Ďalším dôvodom, prečo kvôli kňazom neodmietať Cirkev je, že oni sú iba jej služobníkmi a nie Cirkev sama. Z histórie poznáme kresťanské spoločenstvá (napr. v Kórei), ktoré aj 200 rokov prežili bez kňazov a udržali si vieru; oni sami tvorili Cirkev. Totiž základom spoločenstva veriacich je sám Kristus. On si zhromažďuje veriacich, v Duchu Svätom ich vedie a opatruje. To neznamená, že Cirkev môže pokojne existovať bez kňazov. – Plnohodnotne nemôže, lebo by jej chýbala obeta, sprítomňovanie živého Krista, ktoré z jeho poverenia, s jeho mocou a Duchom môže sláviť jedine biskup a kňaz. Okrem toho oni plnia úlohu Kristových rúk. Ako Kristus slúžil ľuďom za svojho života, ako im poslúžil svojou smrťou a zmŕtvychvstaním, tak sa majú aj kňazi starať o Boží ľud, aby mu nikdy nechýbala Božia láska, dary a povzbudivé slovo. Sú služobníkmi, lekármi, záhradníkmi, ktorí sa starajú o Kristovu nevestu.

Tu sa nám ukazuje, čím je Cirkev v skutočnosti. Jej vonkajšia štruktúra totiž mnohým vadí a pripomína jednu z bežných ľudských organizácií, ktorej riadenie je občas pristaré, inokedy skorumpované, a preto ju treba zreorganizovať či zrušiť, keď nepasuje do tohto sveta.

Ako keby ju vymysleli ľudia. No jej iniciátorom bol sám Boh, v ktorého vôli sa zrodila, Kristus, z ktorého prebodnutého boku vyšla a Duch Svätý, ktorý si ju zhromažďuje. Aj keď to vyzerá príliš

nábožne, o pravej Cirkvi nemôžeme ináč hovoriť, lebo je od Boha, on ju chcel. Inou rečou by sme hovorili o druhej organizácii.

Treba si rovnako uvedomiť, že Cirkev je božsko-ľudská. Božský prvok – neviditeľná Hlava – Kristus zabezpečuje jej stálosť, vernosť a svätosť, lebo on je s Otcom a Duchom Svätým prameňom svätosti a sviatostí. Ľudský prvok je poznačený hriechom a slabosťou, preto neraz robí chyby, nie je vždy vernou nevestou, služobníkom. No ako manželská láska pomáha rásť manželom, tak aj Božia, Kristova láska, ktorá je omnoho väčšia, pomáha rásť členom milovanej nevesty.

Kým teda niekto začne kritizovať Cirkev, mal by si najskôr uvedomiť, kto ju tvorí a kto ju zraňuje. V prvom rade patria do Cirkvi všetci pokrstení a posilnení ďalšími sviatosťami, veriaci zjednotení pod hlavou Petrovho nástupcu. Mnoho kritikov pochádza práve z tohto najbližšieho vzťahu. Neuvedomujú si, čo dostali a čo spôsobujú. Že okrem chýb druhých, ktoré im prekážajú, sami zraňujú Kristovo mystické telo ako otvorené rany. Keby si uvedomili, že Cirkev nie je iba spoločenstvo svätých, ale predovšetkým hriešnikov vyvolených premeniť a posvätiť sa, možno by sa ich postoj zmenil. No k Cirkvi sa nedá pristupovať sociologicky či logicky, ale vo viere. Bez nej ju nemožno pochopiť. Pritom, Cirkev nie je pre nikoho uzavretá. Založil ju Trojjediný Boh a sám pozýva ľudí, aby si uvedomili, aký podiel v Cirkvi už dávno majú: pravoslávni na základe všetkých sviatostí; iní kresťania na základe krstu a viery v Krista; Židia, ako pôvodne vyvolený národ očakávajúci Božie prisľúbenia; iné náboženstvá na základe právd ukrytých v ich náuke a vôbec každý človek, hoc aj nevedome neveriaci, ktorý žije dobre, teda podľa Božej vôle.

Obhajovať Cirkev je neraz ťažšie ako ukázať životom, čo znamená toto spoločenstvo. Preto sme povolaní svoju vieru prežívať ako svedectvo.

Obsah

4 | Lamentácia
6 | Udalosti
9 | Afrika študentskými očami

13 | Október – mesiac sv. ruženca
14 | Jemný dotyk živého Boha
16 | Misia, misie, misionár
18 | Verbisti skladali rehoľné sľuby
20 | Medzi Slovákmi na Gemelčičke (Rumunsko)
23 | Knižná ponuka
24 | Duchovné cvičenia

Hlasy z domova a misií vydáva:

Spoločnosť Božieho Slova,
Misijný dom Matky Božej, Kalvária 3, 949 01 Nitra
Šéfredaktor: P. Martin Štefanec SVD;
Redaktori: P. Ján Halama SVD, P. Peter Kubík SVD, P. Martin Madassery SVD; P. Tomáš Gerboc SVD
Jazyková úprava: Zuzana Fyodorovová;
Grafická úprava: Pergamen, Trnava;
Vytlačili: Tlačiareň P+M, s.r.o.;
Objedn. zasielajte na adresu red.: **„Časopisy“**,
Spoločnosť Božieho Slova, Misijný dom Matky Božej, Kalvária 3, 949 01 Nitra; Tel.: 037/ 776 94 29,
ISSN 1337-4842, EV 3324/09
Periodicita vydávania: mesačník
IČO vydavateľa: IČO 00 586 757
Webová stránka: **www.verbisti.sk,** e-mail: **hlasy@svd.sk**

Milí misijní priatelia!

V tomto mesiaci sa v našich kostoloch, farnostiach a rodinách modlíme za misie a pamätáme na tých, ktorí sa nachádzajú v duchovnej a materiálnej núdzi. Toto nám pripomína aj Misijná nedeľa, ktorú budeme sláviť 21. októbra. Je to príležitosť pre každého veriaceho zapojiť sa do evanjelizácie a celého misijného diela. Niekedy možno váhame, či vôbec máme evanjelizovať našich priateľov a spolupracovníkov, ba dokonca či vôbec máme spomínať Krista svojim deťom, lebo nevieme, čo vlastne máme povedať. Avšak neprisľúbil nám Ježiš, že nám dá správne slová v správny čas? „Ale keď vás vydajú, nestarajte sa, ako a čo budete hovoriť, lebo v tú hodinu vám bude dané, čo máte povedať. Veď už nie vy budete hovoriť, ale Duch vášho Otca bude hovoriť vo vás." (Mt 10, 19–20) Avšak my sa neraz bojíme, že nám niekto vynadá alebo bude na nás zazerať. Chceme evanjelizovať len vtedy, keď sa cítime absolútne bezpečne a sme si istí, že naše slová budú znieť absolútne presvedčivo. Ak by však Ježiš čakal na bezpečný moment, ešte stále by sme len očakávali Spasiteľov príchod na svet!

Poznáme nebezpečenstvá, ktorým musel sv. Pavol čeliť pri svojich misijných cestách. Pán Ježiš však celkom jasne predpovedal riziká, ale dodal aj toto povzbudenie: „Nebojte sa tých, čo zabíjajú telo, ale dušu zabiť nemôžu." (Mt 10, 28) Ohlasovanie „kameňa, čo stavitelia zavrhli", prináša zavrhnutie. (Sk 4, 11) Svedectvo o ukrižovanom Spasiteľovi zahŕňa kríž. Hlásanie čností ako je pokora, odpustenie, čistota, chudoba a spravodlivosť znamená nastaviť svoj vlastný krk. No pre evanjelizáciu je charakteristické ísť „proti prúdu", ísť proti tomu, čo hlása svet. Verím, že aj v tomto čísle Hlasov nájdete povzbudenie k neustálemu napĺňaniu Ježišovho príkazu: „Choďte do celého sveta a ohlasujte evanjelium všetkému stvoreniu." (Mk 16,15)

Páter Martin Štefanec SVD
šéfredaktor

DÔLEŽITÉ OZNAMY

Sv. omšu za odberateľov Hlasov
odslúžim 1. októbra, za horliteľov 4. októbra 2018.
Šéfredaktor

▲ Pápež František oznámil svoje prianie navštíviť Japonsko na budúci rok

Pápež František oznámil 12. septembra svoje prianie navštíviť Japonsko na budúci rok. Urobil tak v rámci svojho voľného príhovoru počas ranného stretnutia s niektorými členmi kultúrnej asociácie „Tensho Kenoh Shisetsu Kensho-ukai" v salóne pred aulou Pavla VI. „Využijúc príležitosť tejto návštevy chcel by som oznámiť moju túžbu navštíviť Japonsko na budúci rok. Dúfam, že to bude možné." Toto prianie vyjadril Svätý Otec na stretnutí so skupinou členov japonskej asociácie.

Vo svojom príhovore ďalej okrem iného pripomenul, že „náboženstvo, kultúra a svet hospodárstva môžu pokojne spolupracovať na tvorbe ľudskejšieho sveta charakterizovaného integrálnou ekológiou". Toto je, ako ďalej uviedol, „správna cesta pre budúcnosť nášho spoločného domova."

Japonská asociácia, ktorej členov prijal pápež František, podporuje kultúrne a solidárne projekty a bola založená na pamiatku prvej diplomatickej misie v Európe organizovanej jezuitmi prítomnými v Japonsku od roku 1585. Štyria mladí Japonci vtedy prišli do Ríma v sprievode niekoľkých jezuitských misionárov, aby navštívili pápeža Gregora XIII. Táto ich výnimočná cesta trvala viac ako 8 rokov. •

▪ Na juhu Nigérie uniesli katolíckeho kňaza, keď sa chystal na svätú omšu

V sobotu 1. septembra na juhu Nigérie uniesli katolíckeho kňaza Christophera Ogagu. K násilnému činu došlo počas jeho cesty do obce Warri, kde mal v nedeľu ráno naplánované slávenie svätej omše. Otec Ogaga je správcom farnosti s dvoma kostolmi v Okpe. Únoscovia údajne už požiadali o výkupné 40 000 dolárov. Biskupská konferencia v Nigérii vydáva už roky odporúčanie zakazujúce vyplácanie výkupného za prepustenie kňazov a rehoľníkov, to by totiž počet únosov len znásobilo. V Nigérii sú kňazi a rehoľníci už roky terčom únosov zločineckých gangov, a to aj v prevažne kresťanských oblastiach, akou je štát Delta. Únoscovia vystavujú obete násiliu, ktoré trvá týždne alebo dokonca mesiace. Začiatkom roka nigérijskí biskupi verejne odsúdili „mor únosov pre výkupné, ktorý dosiahol nepredstaviteľné rozmery“. Vo svojom vyhlásení napísali, že občania sú na dennom poriadku unášaní, ponižovaní a traumatizovaní ťažko ozbrojenými zločineckými skupinami. •

▲ Svätý Otec prijal na začiatku služby stovku biskupov z misijných území

Stovku nedávno menovaných biskupov z misijných území 8. septembra osobne povzbudil Svätý Otec František v začiatkoch ich služby. Noví biskupi prišli do Ríma na pozvanie Kongregácie pre evanjelizáciu národov, ktorá pre nich pripravila formačný seminár.
„Kto je to biskup?“ – položil otázku do pléna Svätý Otec. „Služba biskupa vyvoláva zimomriavky, tak veľké je tajomstvo, ktoré v sebe nesie. Vďaka vyliatiu Ducha Svätého, je biskup obrazom Krista Pastiera a Kňaza. To znamená, že sa od neho žiada, aby mal črty Dobrého Pastiera a osvojil si srdce kňazstva, čiže obetu života.“
Svoje stretnutie s misijnými biskupmi z rozličných kútov sveta uzavrel pápež František vymenovaním štyroch oblastí, ktoré majú ležať biskupovi osobitne na srdci: rodiny, semináre, mládež a chudobní. •

▲ Biskup Jozef Haľko navštívil slovenskú katolícku komunitu v Brusseli

V nedeľu 9. septembra 2018 som navštívil slovenskú katolícku komunitu v Brusseli. Počas svätej omše prosili Ducha Sväteho o pomoc v nastávajúcom školskom roku aj o pomoc pre nového kňaza komunity Ivana Ružičku z Trnavskej arcidiecézy. Po svätej omši nasledovalo neformálne stretnutie na dvore blízkeho lýcea. •

▲ Projekt "72 hodín bez kompromisu" spojí päťtisíc mladých v Rakúsku

Od 17. do 20. októbra sa opäť zapojí asi 5 000 mladých v celom Rakúsku počas 72 hodín do takmer 350 sociálnych projektov. Prípravy sú v plnom prúde, informovala rakúska Charita. Akciu organizuje Katolícka mládež Rakúska (KJÖ) v spolupráci s „youngCaritas“ a rozhlasovou stanicou Ö3. Pod heslom „Challenge your Limits“ majú mladí tento rok v rámci akcie rozšíriť svoje obzory, pohnúť sa zo svojej zóny komfortu, ponoriť sa do nezvyčajných svetov života a podporovať ľudí na okraji spoločnosti. •

Lamentácia

Text: P. Milan Bubák SVD
Foto: P. František Kantár SVD

Keď stretneme niekoho, koho poznáme a všimneme si, že ten človek nie je dnes vo svojej obvyklej koži, obyčajne sa ho spýtame: „Čo je dnes s tebou?“ Táto otázka dá dotyčnému možnosť slovami vyjadriť, čo ho trápi, ak ho naozaj čosi trápi. Jestvujú však ľudia, ktorých utrpenie je také veľké, že nie sú schopní rozprávať. Videli sme fotografie alebo filmové zábery ľudí, ktorých celé rodiny boli vyvraždené, ktorým zničili domy, ktorí boli opustení vo svojom utrpení. Sedia na zemi s hlavami v dlaniach, zaliati utrpením a bolesťou. Utrpenie ich paralyzovalo a oni onemeli. Tvárou v tvár takémuto extrémnemu utrpeniu sa cítime bezmocnými. Zdá sa, že čokoľvek by sme povedali, nič by nám nedávalo zmysel.

Prvým krokom k vyrovnaniu sa s takýmto utrpením je snaha nájsť jazyk, ktorý by človekovi, ktorý trpí, pomohol dostať sa von z mlčania, jazyk pre bolesť a strach i stratu. Jedným z najvýznamnejších učení biblickej tradície je, že ľudia by mali svoje utrpenie vyjadriť v lamentácii (v bedákaní) a nie potlačiť ho do tiesnivého ticha. Ponoriť sa do ticha mlčania znamená ponoriť sa do beznádeje, pretože tu nie je presvedčenie o možnosti zmeny.

Nie je teda prekvapením, že počas celých dejín Božieho ľudu vzniklo toľké množstvo modlitieb lamentácií. Lamentácie sú volaním srdca, výkrikom z utrpenia, vzdychaním v úzkosti, volaním po pomoci. Sú vyryté do postele bolesti, no napriek tomu sú vyjadrením nádeje, že veci sa zmenia, že Boh toto volanie začuje. Lamentácia je hlasom utrpenia:

Zľutuj sa, Pane, nado mnou,
lebo som nevládny.
Už ma vyčerpalo vzlykanie,
lôžko mi noc čo noc vlhne od plaču,
slzami máčam svoju posteľ.
Od nárekuu sa mi oko zahmlilo
a uprostred všetkých mojich
nepriateľov som zostarol. (Ž 6)

Vyjadrenie utrpenia by malo byť niečím viac než len seba-vyjadrením; malo by byť výsledkom nádeje, že veci sa môžu zmeniť. Lamentácia teda nie je vyjadrením pesimizmu. Odmieta zostať bezmocnou a pasívnou, a tak je vyjadrením svojej túžby po zmene. Modlitba lamentácie je premostením medzi mlčanlivou trpezlivosťou a zmenou. A presne toto vidíme živo predstavené v evanjeliu jednej októbrovej nedele.

Jedným z najvýznamnejších učení biblickej tradície je, že ľudia by mali svoje utrpenie vyjadriť v lamentácii (v bedákaní) a nie potlačiť ho do tiesnivého ticha.

Ježiš opúšťa Jericho so svojimi učeníkmi a veľkým davom, pravdepodobne pútnikmi, ktorí cestujú do svätého mesta na veľkonočné sviatky. Keď slepý žobrák Bartimej počuje, že Ježiš je blízko, začne hlasno prednášať svoju modlitbu lamentácie: „Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou.“ Niektorí z tých, ktorí nasledujú Ježiša, sú otrávení jeho vyrušovaním, a tak povedia tomuto človeku, ktorí robí taký nejasný kravál, aby mlčal. Žiadne dovolenie kričať. Žiadne dovolenie nájsť si jazyk, ktorý by mu umožnil vyjadriť svoje utrpenie. Títo ľudia predstavujú myšlienkovú školu, ktorá je spokojná s tým, keď človek, ktorý trpí, trpí v tichosti a mlčanlivosti. Nemajú žiadne pochybnosti o tom, že presne takto by mala vyzerať náboženská odpoveď na utrpenie.

Bez schopnosti komunikovať svoje utrpenie tento slepec zostane obyvateľom svojho sveta tmy. On však vie, že ak má nastať zmena, potom svoju stratu musí komunikovať Ježišovi. A tak kričí svoju lamentáciu. Toto zastaví Ježiša v jeho napredovaní a požiada dav, aby slepcovi poslúžili tým, že ho zavolajú. Dav zmení svoj tón: „Neboj sa! Vstaň, volá ťa!“ Ježiš mu položí otázku otázok: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Keď slepec našiel jazyk pre svoju stratu, Ježiš ho uzdravuje a gratuluje mu k vie-

re, ktorá ho uzdravila. A tento, uzdravený vierou, využíva svoj zrak, aby Ježiša nasledoval na jeho ceste.

Uzdravenie v evanjeliu sa udeje na základe modlitby lamentácie. Táto modlitba je vyjadrením bolesti, ale aj viery Bartimeja. Bartimej uveril v Boha, ktorý je všímavý. Načo sa unúvať kričaním, ak by si neveril, že je tu niekto, kto by tvoje kričanie zobral vážne? Bartimej sa sústredil na Ježiša. Všetky ostatné rady ignoroval. Svoju jednoznačnú pozornosť bez akýchkoľvek bočných rušivých vplyvov upriamil na Ježiša. A Ježiš sa mu revanšoval.

Ak sme boli vychovávaní v presvedčení, že náboženská odpoveď na utrpenie spočíva v mlčanlivosti a pasivite, potom modlitba lamentácie nám bude pripadať ako rozvratnícky čin. Lenže strata takejto modlitby by znamenala stratu jazyka, ktorý by nám pomohol vyjadriť naše utrpenie. A tiež stratu viery, ktorá túži úprimne a otvorene sa rozprávať s Bohom. Keď Ježiš príde na koniec svojej cesty, aj on použije modlitbu lamentácie v Getsemanskej záhrade. Tam na zemi dolu tvárou nájde jazyk pre svoju bolesť a strach. Radostnou správou je, že Otec túto modlitbu Ježišovu počuje. Lamentácia ne je zbytočnou praktikou. Je to modlitba, ktorá zasahuje samé srdce Boha.

Ako by to malo vyzerať v praxi? Uvediem príbeh, ktorý bude súčasťou aj našich prednášok o ľudských vzťahoch a komunikácii. Rozpráva ho istá rehoľná sestra. Je to príbeh mladíka, ktorého stretla v jednom exercičnom dome, kde dávala prednášky o uzdravení. Bol tam aj jeden mladík, ktorý stále sedával úplne vzadu a bol stále mlčanlivý. Pýtala sa sama seba, kto tento mladík asi môže byť a čo ho asi môže trápiť. Na konci prednášok prišiel za ňou a svoj príbeh jej vyrozprával.

Jeho príbeh, ako ho tak začal rozprávať, bol nesmierne bolestný. Narodil sa ako jeden z dvojčiat. Keď mal 16 rokov, jeho sestra, ktorá bola jeho spoludvojičkou, spáchala samovraždu. Nikdy nepochopil prečo. V rodine sa o tom nikdy nehovorilo. Asi pred rokom mu jeho matka po ustavičnom naliehaní konečne prezradila, že jeho sestra-dvojča sa stala obeťou pohlavného zneužitia jeho staršieho brata. Keď zistila, že je tehotná, jej pocit viny, jej strach a jej zmätok vyústili do samovraždy. Zanechala po sebe krátku správu, kde vysvetlila všetkým, prečo odchádza. Jej list videli iba rodičia.

Pre mladíka bola táto správa ako nočná mora. Od toho času, čo sa dozvedel celú pravdu, nebol schopný so svojím bratom prehovoriť. Odmietol zúčastniť sa na jeho svadbe, odišiel z domu pred Vianocami, pretože pri stole mal byť aj jeho brat s manželkou a nebol schopný cítiť voči svojmu bratovi nič iné, iba ľadovú nenávisť. Naviac, aj on sám cítil v sebe silný pocit viny, viny, ktorá sa iba znásobovala a zväčšovala, keď stál tvárou v tvár evanjeliovej požiadavke lásky. Počas nášho spoločného rozhovoru mi prezradil, že sa nachádza v terapii, povedala sestra. Povedal mi, že to, po čom najviac na svete túži, je schopnosť odpustiť svojmu bratovi a zanechať tú strašnú nenávisť, ktorú v sebe cítil. Celou svojou silou sa snažil robiť konkrétne pozitívne kroky na dosiahnutie tohoto svojho cieľa. Jediné, čo mohol robiť v tejto chvíli, bolo modliť sa, dúfať a čakať na čas, ktorý by mu priniesol uzdravenie.

Tento mládenec nám pripomína slepca Bartimeja. Zaseknutého v napredovaní na ceste životom, sediaceho na kraji cesty, trpiaceho, slepého, neschopného venovať sa dôsledne ničomu poriadnemu. A kričiacemu v bolesti.

Nevieme, ako dopadlo jeho uzdravenie, no veríme, že jeho kričanie v bolesti bolo vypočuté, lebo tam bola nádej, inak by nebol šiel do exercičného domu.

A čo s našou bolesťou?

Udalosti

▲ Vzácna návšteva u misijných sestier

V dňoch 27.8.-3.9. sme mali na Slovensku vzácnu návštevu. Prišla k nám sr. Mary Joy z Ríma. Sr. Joy je novou novicmajsterkou pre ENE (anglicky hovoriaci noviciát v Ríme), pochádza z Filipín a svoj úrad prebrala po sr. Laure Vlčákovej. Cieľom jej návštevy bolo bližšie spoznať provinciu, z ktorej pochádza „jej novicka".

Pre sr. Joy sme pripravili bohatý program – navštívili sme Misijné múzeum na Kalvárii v Nitre, Nitriansky hrad s diecéznym múzeom i naše ružové sestry, kde mala sr. Joy možnosť pozdieľať sa so sr. Máriou Faustínou o ich skúsenostiach a zážitkoch zo spoločnej medzinárodnej formácie. Veľmi peknou návštevou bola aj návšteva Detského Montessori centra, kde momentálne som na svojej polročnej praxi. Nechýbala ani večerná prechádzka na Kalváriu či oberanie jabĺk v záhrade. Istý čas strávila sr. Joy aj v provinciálnom dome v Ivanke pri Nitre, odkiaľ sme sa potom spoločne aj s ostatnými sestrami vybrali do Košíc na slávnosť blahorečenia Anky Kolesárovej. Našou prvou zastávkou boli Staré hory, kde sme okrem obdivovania krásnej prírody prosili Pannu Máriu o potrebné milosti pre nás i našich drahých. Samotná slávnosť v sobotu bola pre nás i našu novicmajsterku veľkým zážitkom. Veľmi som bola povzbudená z toho, ako naša sestra Filipínka spievala (s krásnou slovenskou výslovnosťou a z celého srdca) slovenské piesne – no poviem vám ako pravá Slovenka. Našu púť sme ukončili krátkou zastávkou v Tatrách, ktorých krása opantala srdce každej jednej z nás. V nedeľu, keď sme sa so sestričkou lúčili, sme zažili krásne prekvapenie. Sestrička sa postavila a povedala PO

SLOVENSKY: Drahé sestry, mám vás rada a ďakujem.

Aj my ďakujeme za tento čas a prosíme vás všetkých o modlitby za našu novú novicmajsterku i za jej „staré“ i „nové“ novicky.

Novicka Veronika G.

▲ Večné sľuby a diakonát Slováka na Taiwane

Na sviatok Narodenia Panny Márie a vo výročný deň založenia našej spoločnosti 8. septembra skladajú naši spolubratia sľuby. Tento rok okrem dvoch spolubratov na Slovensku sa doživotnými sľubmi zasvätil Bohu aj náš spolubrat Patrik Páleník SVD, ktorý pôsobí už päť rokov na Taiwane. Slávnosť skladania sľubov sa konala vo farnosti v meste Chiayi, ktorú spravujú verbisti. O týždeň neskôr 15. septembra bol Patrik vysvätený na diakona. Sviatosť mu vyslúžil arcibiskup hlavného mesta Taipei, verbista John Hung Shan-chuan. Patrik začal svoju misiu na Taiwane v auguste 2013. Po dvojročnom jazykovom kurze čínštiny pôsobil rok ako pastoračný asistent vo farnosti Najsvätejšej Trojice v Taipei, ktorú spravujú verbisti už 55 rokov. Následne pokračoval v štúdiu teológie na Univerzite Fu Jen, ktoré úspešne ukončil v júni tohto roku. Ako diakon začal pôsobiť vo farnosti Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Taipei. •

UDALOSTI
október 2018

1. október
Sv. Terézia z Lisieux, panna a učiteľka Cirkvi, patrónka misií;
2. október
sv. Anjeli strážcovia;
4. október
sv. František Assiský;
5. október
sv. Faustína Kowalská; výročie kanonizácie sv. Arnolda Janssena a Jozefa Freinademetza (2003);
7. október
Ružencová Panna Mária;
11. október
Sv. Ján XXIII. pápež;
P. Jozef Škoda SVD – 30. výročie smrti (1988);
15. október
Sv. Terézia od Ježiša, panna a učiteľka Cirkvi;
16. október
Br. Matúš Ján Girgáš SVD – 15. výročie smrti (2003);
17. október
Medzinárodný deň za odstránenie chudoby; P. Peter Lajcha SVD – 20. výročie smrti (1998);
21. október
Misijná nedeľa;
22. október
Sv. Ján Pavol II., pápež.

◆◆◆

Misijný úmysel apoštolátu modlitby na mesiac október:
Aby zasvätení ľudia opätovne roznietili svoju misionársku horlivosť a boli prítomní medzi chudobnými, bezbrannými a ľuďmi na okraji spoločnosti.

adidas
adidas

Afrika študentskými očami

Text: Patrik Hrebeňár
Foto: Archív Matúša Stehlíka

Pri slove Afrika asi každému napadne chudoba. Zlé životné podmienky, nízka úroveň a množstvo iných negatív. Na dovolenku by sa tam vybral, pravdepodobne, len málokto. Maximálne tak do Tuniska či Egypta. Kým niekto v lete oddychuje, iný si svoj voľný čas predstavuje inak. Napríklad nezištnou pomocou ľuďom v núdzi. To isté sa rozhodli urobiť aj dvaja mladí dobrovoľníci, ktorí sa vydali slúžiť tisícky kilometrov od domova. Do neprebádanej Afriky. Matúš a Patrícia strávili v Etiópii sedem týždňov, necelé dva mesiace. Nám sa podarilo porozprávať sa o živote v nej s Matúšom Stehlíkom, koordinátorom v Univerzitnom pastoračnom centre (UPeCe) svätého Jozefa Freinademetza v Bratislave, ktorý je študentským misionárom, laikom, už pár rokov. Jeho dojmy vám prinášame v tomto rozhovore.

Oblasť Yirgacheffe v Etiópii je matkou kávy. Z divoko rastúcich kríkov v lese v regióne Kaffa sa rozšírila do celého sveta

Matúš, ty pôsobíš v misijnom tíme ako v jednom z tímov UPeCe. Prečo práve misie?

Veľmi ma na nich fascinuje pomoc blížnym. Pre mňa sú samotné misie najväčším príkladom lásky, ktorú môžem niekomu darovať. Byť tam, kde to najviac potrebujú. V rámci nášho misijného tímu chodíme slúžiť po Slovensku, ale najmä v lete do Rumunska ku komunite Slovákov, ktorí tam pred časom emigrovali. No tam som mal pocit, že to, čo im dávam, je pre mňa málo. Pomohol som im menej, ako by som mohol pomôcť inde. Preto som si povedal, že by to chcelo niečo viac. Napríklad takú Etiópiu.

Odkiaľ si sa dopočul o možnosti vycestovať na misie do Afriky?

V marci sa v UPeCe konala jedna prednáška, na ktorej sa hovorilo práve o Etiópii. Autorkou prezentácie bola Lucia Moravčíková, ktorá túto misiu úspešne zvládla, a tak nám vedela priniesť autentické pocity priamo odtiaľ. Myslím, že sa o nej písalo aj v aprílovom vydaní tohto časopisu, Hlasov z domova a misií. Dala nám kontakt na Pápežskú misiu, to je organizácia v Rakúsku, cez ktorú sme sa tam mohli dostať. Oni nám hradili poistenie. Zvyšné náklady ako letenka, očkovania a iné, boli už v našej réžii.

Pred cestou ste navštívili samotnú organizáciu vo Viedni. Čo bolo cieľom vašej zahraničnej návštevy?

Pred odchodom sa konajú školenia o tom, ako to tam vlastne vyzerá a čo nás čaká. Pre nemecky hovoriacich sa zvykne usporadúvať dvojdňový kurz v akomsi kaštieli, kde ich na to pripravujú. Keďže ani jeden z nás nehovorí nemecky, pre nás inojazyčných si pripravili prezentáciu v anglickom jazyku. Hovorili nám, čo sa tam môžeme naučiť, aké sú plusy, mínusy i riziká. Sami nám povedali, že to nie je pre každého, aby sme si to dobre zvážili. Mne osobne veľmi pomohlo, že nám ukázali fotky domu sestier, ale predovšetkým chorých a zranených ľudí. Vedel som, že to tam nebude med lízať, ale až toto som nečakal. Takto som nezostal v šoku, keď som tam prišiel. Navyše, dali nám na seba kontakty, v prípade núdze sme im mohli kedykoľvek zavolať.

Je náročné dostať sa do Afriky?

Nie je. Aspoň nie cez Pápežskú misiu. Stretli sme tam veľmi veľa Španielov i Talianov. Ale boli tam aj iné národnosti zo západných krajín. Oni sa veľmi potešia, keď tam niekto príde a ešte viac, ak si to aj sám celé zaplatí. Náročné je skôr nájsť organizáciu, ktorá by to celé uhradila.

Ako to zobrali rodičia a súrodenci?

Nehýrili radosťou a nadšením. Chvíľu to trvalo, kým to spracovali, najmä mamina, ale dohodli sme sa, že budeme v neustálom kontakte. Internet sme tam mali, takže som bol v spojení »»

so svetom, aspoň takto. Súrodencom to bolo viac-menej jedno. Len im išlo o to, aby som tam nezostal žiť a vrátil sa späť domov.

Čo ti bežalo hlavou pár minút pred cestou?
Neuvedomoval som si, čo ma čaká, ani som nad tým nepremýšľal. Iba pred letiskom také tie bežné starosti, kam ísť, či nám vzali batožinu a podobne. Nič nezvyčajné.

Uvažoval si nad tým, že by si sa otočil na päte a vrátil sa domov?
Nie. Iba v tom prípade, ak by nám stratili batožinu a nemali by sme po ruke tie veci, ktoré tam naozaj nevyhnutne potrebujeme. Alebo ak by tam hrozili nepokoje. Vtedy by som neváhal ani minútu.

Aké veci máš na mysli?
Určite lekárničku. Mal som veľa liekov aj pre sestry, na liečenie chorých. No a potom nejaké to oblečenie do zimy aj do tepla. Precestovali sme stovky kilometrov. Navyše, zažili sme obdobie sucha i dažďov. Kým v hlavnom meste Afriky bolo 10-15°C, na púšti bolo aj 40°C. Pili sme veľa vody, resp. v hlavnom meste žiadnu. S teplotou sú spojené aj rozdiely v nadmorskej výške. Addis Abeba totiž leží vo výške 2355 metrov nad morom (m n. m.). Na porovnanie, náš najvyšší štít v Tatrách má len o 300 m n. m. viac.

Ako dlho ste leteli? Popíš nám prvé minúty po prílete.
Leteli sme z Viedne s medzipristátím v Dubaji. Do Afriky sme cestovali asi 14 hodín a cesta naspäť približne trvala 22 hodín aj s 12-hodinovým čakaním v Spojených arabských emirátoch. Po prílete sme si museli dať pozor na to, aby nás tam nezamkli, keďže letisko sa na noc zatvára. Vyšli sme z budovy k taxíkom a pýtali sa šoférov, kto z nich vie, kde bývajú sestry Matky Terezy, u ktorých sme bývali. Oni dali hlavy dokopy, povypytovali sa jeden druhého, až našli spomedzi seba niekoho, kto pozná cestu. K sestrám sme šli nejakú polhodinu cez hlavné mesto Addis Abebu, ktoré mi prišlo ako jedna veľká dedina. Nemá to žiadne centrum. Po ulici behali somáre, tak si to asi viete predstaviť. Cestou naspäť sme dokonca stretli na diaľnici kozu. Keď sme už dorazili pred bránu sestier, nevedeli sme, koľko mu zaplatiť, či si pýta veľa, či málo, ale nakoniec to bolo v pohode.

Čo vás prekvapilo?
Bolo tam veľmi chladno, s čím som nerátal. V nemom úžase som zostal aj po prejazde mestom. Hoci je tam svetelná signalizácia, jazdiť by som tam, rozhodne, nechcel. Platí tam pravidlo: väčšie auto má prednosť. Haváriu som tam však nevidel. Len autá v priekope. Prišlo mi to celé chaotické.

Ako vyzeral váš bežný deň?
Veľa sme cestovali. Nezostali sme len na jednom mieste, ale zavítali sme aj k ďalším sestrám Matky Terezy. Tých domov je tam v Afrike viac. Začínali sme v tom hlavnom meste, tam sme boli štyri dni, potom sme cestovali dvanásť hodín severne do Alamaty. Cestu nám spríjemňovali etiópske filmy a ich piesne. U mňa bol ten efekt skôr opačný, keďže som im akosi neprišiel na chuť. Tie dni boli rôzne. Ak mi niečo pridelili, tak som to urobil, ak nie, hľadal som si nejakú činnosť. Strihal som nechty starým ľuďom, plietol som s nimi povrazy a trávil s nimi všetok svoj čas. To bolo asi najdôležitejšie. Venovať im čas. Patrícia bola zatiaľ pri deťoch, prebaľovala ich a starala sa o ne. Druhú časť nášho pobytu začínala Letná škola pre deti, kde ich prišlo šesťsto. Preto sme ich rozdelili na dva turnusy, mladšie ráno a staršie večer. Spolupracovali sme s učiteľmi z Etiópie. Oni ich vyučovali predmety ako matematika, angličtina a iné a my sme mali s nimi voľnočasové aktivity. Ja som mal športy, hrával som s nimi futbal a volejbal. Niekedy sa medzi toľkými deťmi nedalo chodiť a všetky sa chceli len objímať. Jediný spôsob, ako ich od seba odlepiť, bol začať pred nimi utekať, alebo im hodiť loptu, za ktorou utekali ony. Posledný týždeň pred odchodom som sa v Addis Abebe dostal aj k ošetrovaniu zranení.

Pre mňa sú samotné misie najväčším príkladom lásky, ktorú môžem niekomu darovať.

Čo ste jedli?
Sestry nám varili. No nechceli sme ich zaťažovať, mali dosť svojej práce. Preto sme si nakupovali a varievali sami. Nakupovali sme na trhu. Na výber toho bolo málo. Naše tradičné jedlá pozostávali zo zemiakov, cibule, soli, oleja a paradajok. To boli také najhlavnejšie suroviny. Sem-tam nám sestry priniesli aj mäso, to nás potešilo. Mohli sme si kúpiť

- Matúš Stehlík a Patrícia Ďurčáková z UpeCe Bratislava bývali v Etiópii v komunite Sestier Matky Terezy
- U miestnych vzbudili záujem
- Život mnohých ľudí je stále ťažký, lebo musia aj bez chýbajúcej techniky dorábať chlieb na každodennú obživu

aj živú sliepku či kozu, ale nechceli sme to zabíjať. Zo stromu sme si brali plody ako mango, papája a iné exotické ovocie.

Počas vášho pobytu v Afrike zúrili v krajine občianske vojny a nepokoje. Boli ste aj vy v ohrození?

My, našťastie, nie. Sestry dávali veľký pozor a o všetkom nás dostatočne včas informovali. Prvé dva týždne sme videli vojakov so zbraňami, ktorí strážili mestá. V Alamate mal totiž vypuknúť protest. Po čase sa situácia upokojila, preto vojakov stiahli. Netrvalo dlho a blízko nás na hraniciach začali ešte silnejšie demonštrácie. Ľudia sa vraždili, pálili sa väznice i kostoly. Bolo to od nás len nejakých pätnásť kilometrov. Museli sme sa zbaliť a nasledujúce ráno sme inou hranicou odišli do Mekele, hlavného mesta daného regiónu, kde sme boli v bezpečí. Tam sme sa starali o mentálne chorých pacientov, cvičili s nimi a podobne.

V Mekele ste zostali len dva dni, odkiaľ ste putovali do Afaru na púšť...

Áno, tam bolo veľmi horúco. Ľudia pracovali len doobeda a večer. Počas dňa nebolo nikde nikoho. V tom teple sa ani veľa robiť nedalo. Každý hľadal čo najchladnejší úkryt. Všetko bolo teplé. Dokonca aj šampón. Ochladzovali sme sa vodou z mrazničky od sestier. V Afare sme zažili aj piesočnú búrku, čo som dovtedy ešte nepoznal. Ten prach sa dostal aj cez okná. »»

Aké najväčšie hrozby tam na vás číhali?
Úroveň zdravotníctva je v tejto oblasti veľmi nízka. Bál som sa ochorieť aj kvôli tomu, že v nemocnici by sa mi mohlo stať ešte niečo horšie. Sestry však mali kontakty aj na lepšie nemocnice po okolí, ak by sa niečo prihodilo. Pre dievčatá je lepšie, ak idú s niekým. Patrícia mi spomínala, že akonáhle šla sama po meste, tak tie pokriky na ňu boli oveľa horšie, ako keď sme šli dvaja.

Ako sa žije v Afrike?
Ťažko. Niet práce. Tí obyvatelia by aj chceli pracovať, no nemajú kde. Navyše, natalita (pôrodnosť) je pomerne vysoká. Niektorí pracujú v banke, no väčšina z nich sa snaží hospodáriť na vlastnom políčku a niečo dopestovať. Klimatické podmienky veľmi poľnohospodárom neprajú.

Počuli sme o prípadoch, keď si ľudia vzali pôžičku na to, aby mohli niečo vypestovať, no prišla nejaká choroba na rastliny a človek skrachoval. Konkurencia je v tejto sfére dosť vysoká.

V čo ľudia veria?
Je tam silná vetva ortodoxných veriacich. Kresťanov-katolíkov je pomenej. Na omšiach zvyklo byť tak dvadsať ľudí, spolu so sestrami a nami. Veľmi málo. Druhú početnú skupinu veriacich tvoria moslimovia. Počas letného kempu sestry učili deti, že existuje jeden Boh, ktorý nás má všetkých rád. Nerobili sa tam rozdiely v tomto smere. Väčší dôraz sa kladie na to, ako sa ten človek správa a ako koná než na to, v čo verí. Náboženské konflikty som medzi nimi nezaregistroval.

Čo ti v Afrike chýbalo?
Mäso mi chýbalo najviac. Naň som sa najviac tešil. A samozrejme na rodinu a priateľku. U nás na Slovensku sme naučení na istý štandard. Voda v domácnostiach je pitná, z kohútika tečie voda, ktorou sa môžeme osprchovať a podobne. Tam sme sa kúpali s kýbľom a pitnú vodu sme si museli kupovať. Na to sme minuli asi najviac peňazí. Občas nešla voda, občas elektrika. Tak na striedačku. Ak išli obe naraz, varili sme a umývali. Nesmiem zabudnúť na dobrú posteľ.

U nás učíme deti základom viery. Naučiť ich správnym hodnotám, ktoré by mali dodržiavať.

Čo ti chýba na Slovensku?
Ľudia. V Afrike sú všetci k sebe dobrí, milí, usmievaví. Pozvú ťa na návštevu a pohostia. Možno to bolo aj tým, že sme boli bieli, a preto sa k nám správali inak. V ich povedomí nie je hriechom okradnúť bieleho človeka. No robili to tak nenápadne, že nám predávali suroviny za dvojnásobnú cenu. Najviac mi budú chýbať niektoré detičky. Za ten čas som si ich obľúbil.

Čo si odnášaš z Afriky?
Motiváciu viac slúžiť. Vzor od sestier v tom, čo robia a ako sa správajú. Ich život pozostáva z práce, modlitby a spánku. Občas jedia. Na konflikty niet času. Pribalil som si aj banánové žuvačky a nejaké suveníry.

Keď porovnáš misie doma na Slovensku, v Rumunsku a Etiópii, aké sú ich odlišnosti?
U nás učíme deti základom viery. Naučiť ich správnym hodnotám, ktoré by mali dodržiavať. V Rumunsku vnímajú Slovákov asi ako my Američanov či Nemcov. Jednoducho, že sme niečo viac. Snažíme sa byť pre nich vzory a ukázať im, že aj v tých modernejších krajinách ľudia veria v Boha. V Etiópii to bolo vyslovene o pomoci ľuďom. Neučili sme ich hodnotám a obracali ich vo viere, ale venovali sme sa im a pomáhali. To potrebovali asi najviac.

OKTÓBER – mesiac sv. ruženca

Text a foto: Archív SVD

Október je mesiac, v ktorom sa osobitným spôsobom prihovárame k Bohu cez Máriin ruženec. Netreba zabúdať modliť sa ruženec i v rodinách.

Odkiaľ pochádza modlitba svätého ruženca?

Túto modlitbu nás naučila modliť sa sama Panna Mária prostredníctvom sv. Dominika. Keď Dominik videl, že napriek toľkej obetavej a namáhavej práci výsledky sú mizivé, začal pochybovať o úspechu svojho misionárskeho diela. Raz sa po celodennej námahe v toulouvských lesoch skľúčený modlil a prosil Boha o pomoc a zľutovanie, a vtedy sa mu zjavila Panna Mária a povedala: "Milý synu! Nepočínaš si dobre v apoštolskej práci, ak sa snažíš najmä poučovaním presvedčiť poblúdených. Odo dneška to rob takto: vyber si hlavné pravdy viery, vysvetli ich pravý zmysel, kratučko dokáž ich správnosť, ukáž, ako sa podľa nich žije a ihneď potom veď ľud k modlitbe."

Aby svätec vedel, ktoré pravdy má ľudu zvlášť vykladať a urobiť ich základom mravného života a ako vkladať do toho modlitbu, najsvätejšia Panna ho naučila modlitbu sv. ruženca.

V tajomstvách ruženca, v otčenášoch a zdravasoch Dominik našiel, čo potreboval: hlboké pravdy a vzácne modlitby. Začal teda kázať o ruženci a čoskoro získal pre pravú vieru do stotisíc poblúdených a mnohí ľahostajní kresťania sa prostredníctvom ruženca stali dobrými a horlivými.

Pravdou je, že Panna Mária pri svojich zjaveniach držala ruženec v ruke. Tak ju videli deti vo Fatime, sv. Bernadetta v Lurdoch. Podobné to bolo pri zjaveniach, ku ktorým sa Cirkev ešte nevyjadrila. Panna Mária odporúča modliť sa svätý ruženec. Mnohým ľuďom modlitba svätého ruženca pripadá monotónna a nudná. Opakované činy patria k životu človeka (dýchanie, jedenie, spánok), a z toho vyplýva, že opakovanie má veľký význam aj v duchovnom živote.

Modlitba svätého ruženca je pre každého. Je taká ľahká, že jej porozumie dieťa aj vzdelaný človek. Nájde v nej hlboké myšlienky, keď sa duša ponára do hĺbky tajomstiev. Tie nám pripomínajú život a skutky nášho Spasiteľa Ježiša Krista od jeho narodenia, pôsobenia až po víťazné vzkriesenie i oslávenie, ale i oslávenie jeho Matky. Svätý Otec Ján Pavol II. povedal: "Táto modlitba je neprestajné vzdávanie chvály a neprestajné prednášanie prosieb Panne Márii, aby sa prihovárala za nás, za biednych hriešnikov, v každej chvíli nášho života až po hodinu našej smrti."

Preto mnohí siahajú po tejto modlitbe. Máme nádej, že ruženec nás môže vyslobodiť a vyliečiť zo všetkého zla, ktoré na nás číha z každej strany.

Cirkev modlitbu svätého ruženca veľmi odporúča, pretože pre našu spásu je užitočné rozjímanie o tajomstách Ježišovho života.

Jemný dotyk živého Boha

Text: P. Peter Kubík SVD
Foto: SVD Zimbabwe

Misijná nedeľa v októbri je jeden z vrcholov kresťanského života. Najskôr sa s Ježišom spoznávame, potom ho nasledujeme, sme vnútorne obohatení Jeho životodarnou prítomnosťou a radosť napĺňa celého človeka, lebo konečne spoznal život v plnosti. Nasleduje okamih vnútorného rozhodnutia – chcem žiť s Pánom – a Pán nás posiela do konkrétneho života a vtedy začíname s nasadením všetkých síl napĺňať Ježišov misijný príkaz: „Choďte a učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal“ (Mt 28, 19-20).

My – veriaci v Krista – tvoríme a sme Cirkev. Je to Ježišova nevesta a my kresťania patríme iba Ježišovi. V týchto presvedčivých a zároveň prekvapujúcich slovách nachádzame silu a trpezlivosť a premieňame samých seba. Stávame sa Ježišovi učeníci a ochotne robíme z ľudí ďalších učeníkov a nasledovníkov nášho jediného Spasiteľa a Vykupiteľa.

V našom konkrétnom živote rodiny a práce sa v určitom okamihu začnú napĺňať Ježišove slová o tom, že ON je chlebom života a ON dáva pravý život. V tomto pochopení zrazu vieme, že budeme svedkami Ježišovej životodarnej radostnej zvesti a vieme, že ON nás bude viesť, sprevádzať a posilňovať v úsilí, aby sa viera, nádej a láska čím viac rozšírili po celej zemi.

Kríž je odpoveďou a zároveň veľkou výzvou v konkrétnosti ľudského života.

Premena učeníkov

Je vhodné opäť vysvetliť, že učeníci – všetko zanechali a išli za Pánom (Mt 4, 18-22) – najskôr boli v blízkosti milovaného Pána, v blízkosti svojho Majstra čerpali silu prekonávať prekážky, jednoducho prijali život na Božej úrovni. Pochopili, že obeta sa stáva radosťou, lebo obetujú spolu s Ježišom.

Ježiš hovoril s mocou a zázrakmi potvrdzoval svoje slová. Toto učeníci správne pochopili a verne sa snažili konať všetko podľa vzoru svojho Majstra. Bolo to úžasné, aká radosť, aká ochota poslúžiť, ale aj čoraz väčšia úcta a rozvoj všetkého v čo len dúfali... Tajomstvo života sa pred nimi ukázalo v celej svojej nádhere – v JEŽIŠOVI.

A potom prišlo ohováranie, politikárčenie, verejné odsúdenie, bičovanie a tŕním korunovanie i potupná smrť na kríži a bolestné pochovanie tela Pána Ježiša.

Učeníci zrazu nemali nič, iba prázdno, a nechápali ako ďalej. Premena učeníkov nastala po slávnom zmŕtvychvstaní a následnom osobnom stretnutí s Kristom, ktorému nemohli a nemohli uveriť. Až po opakovanom stretnutí s Pánom a jeho trpezlivom prístupe k ich nevere prichádza deň, kedy Ježiš vystupuje na nebesia k Otcovi. A okrem novej nádeje a ľudsky schovávaného smútku si zrazu spomenuli na Jeho slová, že im pošle Tešiteľa, ktorý ich naučí všetkej pravde: „Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.“ (Jn 14, 26)

Premena nastala na Turíce, kedy v sile Ducha Svätého odvážne a rozvážne hlásali veľké Božie skutky a napokon sa rozišli na všetky svetové strany a ohlasovali radostnú zvesť o Ježišovi každému človekovi dobrej vôle.

Svedectvo lásky kríža

Kresťania – v každej dobe – rozhodujúcim spôsobom ohlasovali smrť Pána Ježiša na kríži. V prvotnej Cirkvi malé spoločenstvá

veriacich žili a praktizovali vieru medzi ľuďmi, ktorí videli v kríži bláznovstvo a iní sa nad krížom pohoršili. A jednak, vedení Duchom Svätým ochotne rozprávali a skutkami milosrdnej lásky svedčili o múdrosti a láske ukrižovaného Krista.

Kríž je odpoveďou a zároveň veľkou výzvou v konkrétnosti ľudského života. Kríž neobyčajne vyjadruje fakt, že Ježiš ako bohočlovek vie pochopiť utrpenia ľudí a zároveň odpovedá, čo bude potom, keď sa všetko – podľa chápania ľudí – skončí. Ježiš otvorene ukazuje smrť a zmŕtvychvstanie nielen ako tajomstvo, nielen ako upozornenie, ON ide ďalej, lebo na vieru odpovedá uistením – so mnou – budete žiť naveky.

Svedectvo lásky kríža je výsadou veriacich. Už nežijú iba sebe samým, svojim rodinám, svojej práci; už nežijú iba trápeniam, ako ani nepracujú iba na zdokonaľovaní a očisťovaní od slabostí a hriechov; žijú v láske Pána Ježiša a dokazujú v normálnom živote, AKÝ je BOH dobrý a plný lásky.

Jemný dotyk živého Boha

V evanjeliách na niekoľkých miestach je zapísané, ako citlivo a jemne sa Ježiš dotýka človeka. Kto sa odváži a príde k Pánovi, pocíti jemný dotyk živého Boha v osobe Krista.

Zážitok, že Ježiš sa ma dotkol a ja som pocítil Jeho úžasné prijatie, nevyžaduje dlhoročnú prípravu, nevyžaduje mantinely predpisov a zákazov. Ježiš je opravdivý a vie ľudským spôsobom reagovať na prosbu. Jeho odpoveď vyjadruje nielen pochopenie, nielen prijatie, ON napĺňa srdce človeka.

Určite si spomíname na príbeh, ako matky s malými deťmi prišli za Ježišom a ako ich učeníci okrikovali, aby Majstra nevyrušovali a nechali ho aspoň trošku oddýchnuť. A aká bola radosť, keď Ježiš nariadil, aby im nebránili, lebo: „...takým patrí Božie kráľovstvo.“ (Mk 10, 13-16) A potom ich bral do náručia a objímal. Vľúdnosťou a milotou si získal nielen obdiv, ale na prvom mieste pomohol odpovedať vnútorným pohnutím srdca a vytvoril miesto pre lásku. Naučil deti a matky ako prejaviť lásku. Najskôr v rodine a potom aj vo svete.

Ježiš sa jemne dotýka a povzbudzuje, aby sme si zážitok s Ním nenechali len pre seba.

Ježiš uzdravoval myšlienkou, slovom a aj dotykom. V príbehu o hluchonemom – v Evanjeliu sv. Marka (Mk 7, 31-37) – s úžasom sledujeme, čo všetko Ježiš koná. Berie si chorého ďalej od ľudí, aby boli sami, dotýka sa rukou jazyka a hovorí slovo „effeta“ – otvor sa a človek vzápätí správne hovorí a počuje. Pri uzdravení Ježiš vzdychol a znova nám ukázal lásku a svoje vnútorné prežívanie a účasť na bolestiach a trápení chorého človeka. Ježiš vedel, ako je potrebné sa vcítiť a neostať iba na povrchu...

Ježiš sa jemne dotýka a povzbudzuje, aby sme si zážitok s Ním nenechali len pre seba. Ježiš si veľmi želá, aby sme pokračovali v živote podľa povolania: v rodine, v práci, v manželstve, v zasvätenom živote.

Ježiš sa jemne dotýka vnútra človeka a vie, že v Božom dotyku je sila, ktorá zmení vnútorný svet a človek zrazu ochotne prijíma obetu kríža, prežíva lásku živého Boha a stáva sa svedkom vo svete, ktorý hľadá naplnenie a nevie ho objaviť vlastným úsilím.

V tomto okamihu je jednoduché prijať Ježišov misijný príkaz, lebo kresťan vie, že je ZJEDNOTENÝ s JEŽIŠOM a že Ježiš sa ho jemne dotýka. Dotkol sa aj TEBA?

Misia, misie, misionár

Text a foto: Sr. Alena Koštialová SSpS

V mesiaci október počujeme viac ako inokedy skloňovať slovo misia. Misia, misie, misionár, zámorské misie, misie doma i v zahraničí... O čom to vlastne všetko je? Je to o tých druhých, alebo je to o mne? Je to úloha len pre zasvätených, alebo je to pozvanie pre každého z nás?

Byť misionárom znamená poukazovať svojím životom na Krista, na jeho hodnoty. Dnešný svet si veľmi rýchlo všimne, že sme „iní", ak sa budeme snažiť byť ako On. Nebojme sa byť odvážni, ísť proti prúdu.

Ježiš povedal apoštolom: „Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu!" (Mk 16, 15) On hovorí tebe aj mne: „Choď!" Rozhodni sa vyjsť zo seba, zo svojich vychodených postojov, návykov. Načúvaj Duchu Svätému, k čomu ťa pozýva. „Hlásaj!" Vyjadri svojím postojom, slovom, skutkom, že patríš Kristovi, že ti nie je ľahostajné, čo sa deje okolo teba, že ti záleží na tom, aby sme žili v radosti i nádeji. Buď odvážny!

O odvahe bolo aj národné stretnutie mládeže P18 v Prešove, kde sme mali možnosť vidieť množstvo odvážnych mladých ľudí zapálených pre Krista.

Naša novicka Veronika sa delí so svojou skúsenosťou z P18: „ V posledných dňoch ma oslovil tento citát: „Ak chceš niečo zmeniť, musíš mať odvahu riskovať." Ak by som mala v krátkosti vyjadriť, čo som si „odniesla" z P18, tak by to bolo slovo ODVAHA. Odvaha neznamená nemať strach, ale naopak, mať strach a predsa to urobiť. A to prajem sebe i vám všetkým: nebáť sa zariskovať v každodenných rozhodnutiach (tých menších, ale i väčších), byť odvážnymi všade, kde ste. Niekedy je možno najjednoduchšie len tak sedieť niekde ticho, poprípade sa stratiť v dave, ale Pán nás často pozýva nabrať odvahu, postaviť sa a povedať, či spôsobom života ukázať svoj názor na danú vec, aj keď je možno iný ako názor druhých."

Sr. Miroslava Mária (juniorka – sestra v časných sľuboch) spomína na P18 takto: „Bol to vskutku veľmi pekný čas, Bohu vďaka zaň. Mladí sú v každej dobe akosi viac ohrození, a preto byť odvážnym a žiť život trochu inak ako sa zdá byť „normálne", nie je vždy ľahké. Vidieť a stretať mladých na P18 bolo pre mňa silným svedectvom. Svedectvom, že sú odvážni a chcú žiť svoj život s Bohom. Zažili, že to nie je vždy ľahké - zažili strach, slabosť... ale tiež radosť a naplnenie. A svedčili, že v tom všetkom chcú nasledovať Ježiša."

„Nech je zvelebený Pán, môj ochranca, čo učí moje ruky zápasiť a moje prsty bojovať. On je ku mne milosrdný a dodáva mi odvahy, on je moje útočište a môj osloboditeľ." (Ž 144, 1-2a)

Misionárovi by teda nemala chýbať odvaha = O2H. Ak O2H prečítame odzadu, vznikne nám H2O – voda. Voda + odvaha = kráčanie po vode. ☺ Misionár je teda človek, ktorý sa nebojí vykročiť z lode uprostred búrky v strede mora, lebo vie, že je s ním Pán.

John Ortberg vo svojej knihe „Ak chceš chodiť po vode, musíš vystúpiť z lode", píše: *„Mladý učeník stál na okraji lode. Ježiš stál na vode. Vystrel ruku a povedal: Poď!*

Dôvera hovorila: Skoč. Strach hovoril: Nie. Peter skočil. A chvíľu šlo všetko hladko. Potom strach udrel aj druhýkrát. Zbadal, že je vietor, a to viedlo k ďalšej fáze – preľakol sa. Jeho odpoveďou na vietor a búrku bolo poddanie sa strachu. Stratil svoj zmysel pre istotu, že Ježiš je pánom situácie. Topil sa nielen vo vode, topil sa aj vo vlastnej úzkosti a obave. Strach narúša vieru a stáva sa najväčšou prekážkou v dôvere a poslušnosti Bohu.

Muž v strednom veku sa cíti byť povolaný urobiť zmenu v zamestnaní, urobiť niečo odvážne pre Boha – ale zdržiava ho strach.

Žena sa cíti uväznená v manželstve, ktoré je bolestivé a plné násilia – ale strach jej nedovolí priznať si realitu a hľadať pomoc.

Mladá žena sa cíti byť nútená rodičmi vydať sa v živote smerom, ktorým nech-

O odvahe môžeme s istotou hovoriť aj u našej novej blahoslavenej Anky Kolesárovej, ktorá je nám úžasným príkladom a povzbudením. Mohli by sme tu dať fotky každého z vás, pretože každý sme misionárom na inom kúsku sveta a našou úlohou je naučiť sa kvitnúť tam, kde nás Boh zasadil, byť misionárom tam, kde ťa náš dobrý Pán poslal a kde ťa potrebuje.

ce – no strach jej bráni, aby im povedala pravdu.

Úspešný podnikateľ riskuje stratu finančnej istoty a podielov na trhu každý deň a nikdy si o sebe nemyslel, že je bojazlivý. Naopak, je to dobrodružný, nebojácny chlapík, stelesnenie odvahy. Nikdy však neriskuje citovú blízkosť alebo úprimné otvorenie sa niekomu. Nechce, aby sa mu veci vymkli spod kontroly. Nechce prejaviť slabosť. Príliš sa toho bojí.

Starší muž sa bojí smrti. Nikomu to ešte nepovedal – bojí sa, čo si o ňom budú myslieť druhí, ak sa to dozvedia.“

Každý z nás čelí momentom, keď si musíme vybrať medzi dôverou a strachom. Boh každého z nás pozýva vykročiť... Nie je ľahké postaviť sa na okraj lode a skočiť, keď Boh zavolá. „Keď niekto, kto zápasí s obavami a pochybnosťou, predsa poslúchne – trasúc sa, no dôverujúc – to je pravá odvaha.“

Čo v nás však posilňuje odvahu? Či to nie je dôvera v Neho? A sme pri tom najdôležitejšom: vzťah s Ním. Najdôležitejšia v našom živote je modlitba. Práve ona prehlbuje náš vzťah s Kristom a buduje našu dôveru k Nemu. Ak Ho chceme viac poznať, ak chceme viac poznať pravdu o sebe, potrebujeme každý deň prichádzať k Nemu a jednoducho byť s Ním... Nebojme sa obavy z toho, že modlitba nás oberá o čas. Skutočná, hlboká modlitba rozmnožuje čas.

Buďme misionármi, ktorí odpovedajú na Pánovu výzvu „Choďte!“ a urobia prvý krok v dôvere, že Pán je s nimi.

Na záver nech sú nám povzbudením slová sv. apoštola Marka: *„Oni sa rozišli a všade kázali. Pán im pomáhal a ich slová potvrdzoval znameniami, ktoré ich sprevádzali.“ Mk 16,20*

Slováci sú v novej komunite redemptoristov v Litve, kam príde aj pápež

Kongegácia Najsvätejšieho Vykupiteľa (redemptoristi) otvorila krátko pred príchodom pápeža Františka do Litvy svoju novú misijnú komunitu. Nachádza sa v meste Kaunas. Od začiatku septembra sú v nej dvaja redemptoristi zo Slovenska P. Peter Hertel, misionár milosrdenstva a bývalý rektor komunity Kostolná – Záriečie a P. Rastislav Dluhý, bývalý člen komunity Bratislava – Puškinová, dlhoročný šéfredaktor vydavateľstva Slovo medzi nami a mediálny koordinátor provincie.

Apoštolská cesta pápeža Františka do Litvy, Lotyšska a Estónska sa uskutoční od 22. do 25. septembra 2018. V Litve, kde je nová komunita redemptoristov, bude v sobotu 22. septembra a v nedeľu 23. septembra. Potom sa presunie do Lotyšska a Estónska.

Pred štyrmi rokmi v septembri 2014 navštívil pápež František Albánsko a iba krátko predtým otvorili redemptoristi v meste Kamez pri Tirane novú medzinárodnú misijnú komunitu. •

Verbisti skladali rehoľné sľuby

Text a foto: P. Martin Štefanec SVD

8. septembra 2018 verbisti v Nitre na Kalvárii oslávili slávnosť Narodenia Panny Márie ako aj výročie založenia SVD sv. Arnoldom Janssenom (1875). Ako každý rok počas tejto slávnosti zložili a obnovili rehoľné sľuby. Noví misionári boli zverení do materinskej ochrany Panny Márie, ktorá je matkou Vteleného Božieho Slova.

Samotná slávnosť sa začala vzývaním Ducha Svätého spevom Veni Sancte Spiritus (Príď, Duchu Svätý). Po prečítaní úryvku z Matúšovho evanjelia o Ježišovom pôvode prefekt seminaristov P. Igor Kráľ SVD predstavil profesov frt. Juraja Beganyho SVD a frt. Mateja Reinera SVD na zloženie doživotných sľubov, prečítal ich životopisy a oznámil ich misijné určenia.

Nasledovala kázeň pátra provinciála Pavla Krutáka SVD, v ktorej povzbudil seminaristov, ako aj všetkých prítomných v misijnom povolaní a službe. Po homílii nasledoval vlastný obrad zloženia doživotných sľubov. Profesi zložili doživotné sľuby čistoty, chudoby a poslušnosti a z rúk provinciála prijali misijné kríže.

Po zložení doživotných sľubov nasledovalo predstavenie novicov Dávida Kanciana a Václava Plánku, ktorí chceli zložiť svoje prvé rehoľné sľuby. Kandidátov predstavil novicmajster P. Bartolomej Baráth SVD. Novici boli vyzvaní, aby vyjadrili svoj úmysel, prečo chcú zložiť rehoľné sľuby. Potom nasledovalo samotné zloženie sľubov, odovzdanie konštitúcií a medailí našej Spoločnosti.

Noví misionári boli zverení do materinskej ochrany Panny Márie, ktorá je matkou Vteleného Božieho Slova.

Po zložení prvých rehoľných sľubov spolubratia frt. Peter Nguyen Duc Thinh SVD a frt. Peter Nguyen Van Luong SVD obnovili svoje druhé rehoľné sľuby a frt. Lukáš Hanúsek SVD obnovil svoje tretie rehoľné sľuby.

Počas tejto slávnosti sa slávil aj tzv. Deň SVD. Spolubratia všetkým hosťom predstavili misijnú Spoločnosť Božieho Slova, jej poslanie a úlohy. Zároveň všetkých pozvali do modlitby za nové povolania, aby sa evanjelium šírilo do všetkých končín sveta.

Juraj Begany SVD

Juraj sa narodil v nedeľu 24. decembra 1989 rodičom Jaroslavovi a Blažene. Má o dvanásť rokov staršieho brata Jaroslava.

Vyrástol v Senici, kde navštevoval Tretiu základnú školu, ako aj Základnú umeleckú školu. Pravidelne chodieval do kostola, ale neministroval. Keď bol v ôsmom ročníku na základnej škole, učiteľka výtvarnej výchovy ho povzbudila, aby začal ministrovať, a tak bol bližšie pri Pánovom oltári. Tu pocítil túžbu stať sa kňazom. Začal sa zapájať do liturgie aj do života farnosti. Po skončení základnej školy nastúpil na Gymnázium Jána Bosca do Šaštína. Aj tu postupne rozpoznával svoje povolanie a túžbu stať sa kňazom-misionárom, čo sa aj prejavilo listom, ktorý napísal P. Kušnírovi SVD v roku 2006.

V roku 2009 ukončil gymnázium maturitou a pokračoval rozpoznávaním povolania u Saleziánov dona Bosca. Uvedomil si, že to nie je miesto, kde ho chce mať Boh. Do rúk sa mu dostal časopis Hlasy, v ktorom odmala obdi-

Juraj Begany (vľavo) a Matej Reiner (vpravo) zložili večné sľuby

voval misionárov, ich prácu a misijné územia, s ponukou: „Nechceš sa aj ty stať misionárom?“

V roku 2011 vstúpil do postulátu a noviciátu Spoločnosti Božieho Slova. O rok na to 8. septembra zložil svoje prvé rehoľné sľuby. Začal študovať filozofiu a teológiu na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity v Bratislave. Po ukončení bakalárskeho štúdia absolvoval ročnú pastoračná prax na Morave vo farnosti Nový Hrozenkov, kde sa venoval aj umeleckej činnosti. Po návrate z pastoračnej praxe pokračuje v štúdiu teológie na magisterskom stupni. Jeho misijné určenie je Slovensko.

Matej Reiner SVD

Matej sa narodil 6. februára 1989 v Levoči rodičom Jozefovi a Márii. Má dvoch starších bratov, Matúša a Jozefa, a mladšiu sestru Máriu.

Vyrastal v spišskej obci Markušovce, kde podľa príkladu svojich starších bratov od svojich siedmich rokov miništroval a vždy sa zapojil tam, kde sa niečo zomlelo. Do šiesteho ročníka navštevoval Základnú školu v Markušovciach. Od roku 2001 pokračoval na Základnej škole svätého Cyrila a Metoda v Spišskej Novej Vsi.

Svoje stredoškolské štúdiá absolvoval v rokoch 2004 až 2008 na Gymnáziu svätého Františka Assiského v Levoči, kde aj zmaturoval. Po maturite sa rozhodol študovať informatiku na Fakulte elektrotechniky a informatiky Technickej univerzity v Košiciach, kde medzi počítačmi začal uvažovať nad svojím povolaním. Ako správny informatik, aj informácie o našej Spoločnosti si vygooglil na internete a spočiatku komunikoval prostredníctvom mejlu. Po úspešnom ukončení bakalárskeho štúdia v roku 2011 vstúpil do postulátu a následne 7. septembra do noviciátu Spoločnosti Božieho Slova.

O rok na to 8. septembra zložil svoje prvé rehoľné sľuby. Začal študovať filozofiu a teológiu na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity v Bratislave. Po ukončení bakalárskeho štúdia absolvoval ročnú pastoračná prax tu v Nitre na Kalvárii. Po návrate z pastoračnej praxe pokračuje v štúdiu v odbore katolícka teológia na magisterskom stupni Teologickej fakulty Trnavskej univerzity v Bratislave. Jeho misijné určenie je Slovensko.

Medzi Slovákmi na Gemelčičke (Rumunsko)

Text: Kristína Kucbeľová
Foto: Archív UPeCe Bratislava

Častokrát nás cesta, po ktorej kráčame, zavedie niekam inde, kde by sme očakávali. Preto ako sa hovorí, je niekedy naším cieľom práve cesta, ktorou sa vydáme. Obohatí nás o zážitky, rôznych ľudí a zostanú nám spomienky na celý život. Sme len ľudia a tak sa stáva, že zabúdame, že to dobré v živote prichádza vždy nečakane. Misia v Rumunsku je tým najlepším príkladom.

Obyčajne, keď vás zastavia a povedia vám: „Nemáš čas? Potrebujeme ľudí na misie. Nepridáš sa?“ V tej chvíli neviete, čo povedať. Priznám sa, že keď sa ma to opýtali, moja prvá asociácia bola: „Čo, prečo práve ja? Veď okolo mňa je plno iných ľudí, ktorí sú na to ako stvorení.“ Aj keď neviem prečo, ale vo vnútri som cítila, že by som tam mala ísť. Konečne nastal deň „D“ a začala cesta do Rumunska, konkrétne do dedinky Gemelčička. Samozrejme ako všetkému, tak aj tejto misii predchádzali určité prípravy. Keď som sa dozvedela, že mám cestovať 8 hodín, nebolo mi všetko jedno, ale cesta ubehla rýchlejšie, než by som čakala. Moji dvaja spoludobrodruhovia boli prví ľudia na palube smer Rumunsko, s ktorými som zdieľala pocity na misii.

Ako sme sa postupne približovali k nášmu cieľu, sprevádzal nás výhľad na krásnu prírodu a tú slobodu nedotknuteľnosti, ktorú v sebe ukrývala. Keď sme dorazili, naša prvá zastávka bola miestna fara, v ktorej nás čakali štyri vysmiate tváre. Boli to také výrazy, ako keď sa malé deti pozerajú na vianočný stromček. Tie tváre patrili ďalším štyrom „ľudkom“, ktorí mi spríjemňovali celý týždeň. Následne sme sa privítali s pánom farárom a sestričkami.

Veľká vďaka patrí hlavne im. Obzvlášť pre mňa to znamenalo veľmi veľa, nakoľko mám bezlepkovú stravu. Doslova robili všetko pre to, aby som „neumrela od hladu“. Kupovali, varili a pripravovali každé jedlo osobitne pre mňa a s láskou.

Po oboznámení sa s okolím, v ktorom som mala stráviť najbližší čas, nás už netrpezlivo čakali deti. Mimochodom boli sme ubytovaní v škole, presnejšie svoje hlávky sme každý večer skladali v materskej škôlke.

Väčšina súčasných detí žijúcich u nás na Slovensku, priznajme si to, by neprešla 2-3 km pešo alebo na bicykli, len aby sa s niekým porozprávala, alebo si zahrali tzv. „mušky“ (loptová hra) alebo FUTBAL. Možno sa pýtate, pre-

- Gemelčička je svojou rozlohou jednou z najväčších obcí Rumunska (vyše 42 km^2) v susedstve Novej Hute a Šarian
- P. Martin Štefanec SVD so študentami UPeCe a mládežou pred kostolom v Gemelčičke
- Sestry Sv. Kríža pôsobia v Gemelčičke a pomáhajú vo farnosti už dlhé roky
- P. Martin Štefanec a P. Martin Roľník (vpravo), správca farnosti Gemelčička

čo je to napísané takým fondom. Dôvod je ten, že futbal bol aspoň pre mňa „chlieb môj každodenný“. Zistila som, že moje staré kosti a pľúca už nie sú to, čo bývali. Ale čo neurobíte pre deti.

Okrem hier sme sa deťom snažili odovzdať aj niečo viac. Každým dňom sme boli síce po fyzickej stránke slabší, ale o to silnejší bol náš Duch. Práve to je to, čo sme u detí rozvíjali prostredníctvom rozhovorov, čítaní Písma a piesní. Pre mňa boli najsilnejšie rozhovory s deťmi, pretože sa otvorili a nebránili sa potlačiť svoje pocity. To sú tie okamihy v živote, keď si poviete, Pane Bože, vďaka Ti za »»

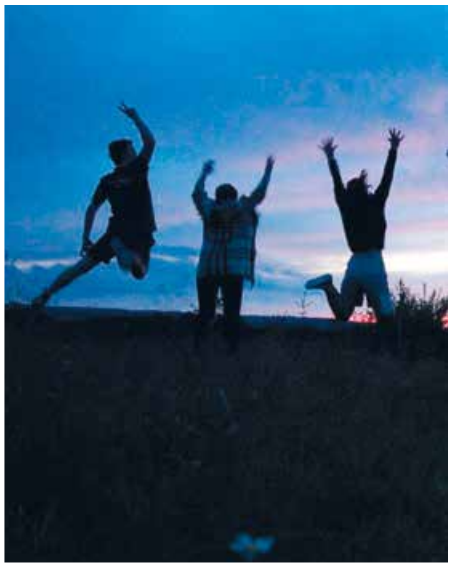

všetko, čo mám. Vtedy si odrazu začnete vážiť všetko viac než doposiaľ. Ja osobne som mala rozhovory s deťmi vo veku od 4 do 14 rokov a žasla som nad ich osudmi. V tú chvíľu som mala chuť vytiahnuť čarovný prútik a všetko zmeniť, len aby mali ľahší život. Keďže to tak nefunguje, po celý čas, každý jeden deň, každú minútu času strávenú s každým dieťaťom som sa snažila ja, ale aj moji kamaráti dávať zo seba všetko, len aby sme aspoň na istý čas zlepšili ich život, keď sme nič viac nemohli urobiť.

Každé ráno sme mali omše, na ktorých som Pána prosila a ďalšiu dávku sily, energie a lásky pre deti. Všetky do jedného mi prirástli k srdcu, aj tí najväčší „šintéri".

Po náročných dňoch sme sa nie raz išli s deťmi prejsť a sledovali sme krásne západy slnka.

Mohla by som sa tu rozpisovať do nekonečna, ale na všetko to, čo vo mne zanechala táto misia, nestačia slová.

Bol to príjemne strávený a požehnaný čas. Ak by ste sa ma opýtali na odporúčania, asi by som vám povedala, že sa máte pripraviť na fyzický, ale aj psychický tlak. No na druhej strane všetko to, čo obetujete a odovzdáte, sa vám 100 násobne vráti. Odídete silnejší, plný radosti, zocelí sa vaše vnútro, dostanete lepší pohľad na veci, načerpáte inšpirácie do života, získate priateľov na celý život a kopec spomienok, ktoré si získajú niektoré z miest vo vašom srdci. Takže moja odpoveď je hádam jasná.

Celý pobyt na misiách trval 2 týždne. Ja som absolvovala prvý týždeň, nakoľko som ten nasledujúci mala tábor s kardiologicko liečenými deťmi v rámci Klubu detskej nádeje. Po takomto obohacujúcom týždni sa mi ani nechcelo vracať na Slovensko. Ale Pán nás posiela na miesta, na ktorých má s nami veľké plány, tak mu treba odovzdať naše dnešky aj zajtrajšky a on sa už postará.

Nakoniec by som sa ešte raz chcela poďakovať pánovi farárovi a sestričkám v dedinke Gemelčička za ich starostlivosť a v neposlednom rade nášmu pátrovi Maťovi z UPeCe v Bratislave a všetkých ostatným, či už deckám z UPeCe alebo deťom a mladým za to, že mi pomohli prežiť krásnych 7 dní.

Nič neľutujem a teším sa na ďalší rok, ak budem môcť ísť znova.

- Príroda na Gemelčičke a dobrí ľudia boli požehnaním počas nášho pobytu
- Animátori z UPeCe sa s mladými dokázali zahrať, pracovať, ale i čítať Sv. Písmo a na stretkách diskutovať o otázkach života

Kníhkupectvo Verbum

TEL: 037/7769420; FAX: 037/7769437;
MAIL: VERBUM@SVD.SK

Eucharistické zázraky vo svete
Boží služobník *Carlo Acutis* mal obrovskú vieru a veľkú lásku k Eucharistii. Svoj mladý, hoci krátky život zasvätil dokumentovaniu a dielu Eucharistické zázraky vo svete, na čo využil svoje výborné počítačové zručnosti.
363 strán, cena: 12,00 EUR

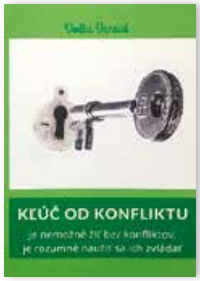

Kľúč od konfliktu
Dodka Danová
Je nemožné žiť bez konfliktov – je rozumné naučiť sa ich zvládať. To je krédo, hlavná myšlienka tejto e-knižky.
107 strán, cena: 9,00 EUR

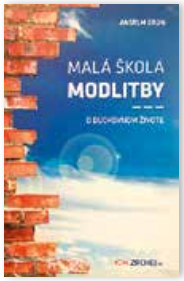

Malá škola modlitby
Anselm Grün
Mnohým ľuďom sa dnes modlí akosi ťažko. Všedný deň je uponáhľaný, preto nemajú dostatok času, pri modlitbe nenachádzajú správne slová a nedbajú na držanie tela. Naučené modlitby im navyše nejdú od srdca.
165 strán, cena: 7,90 EUR

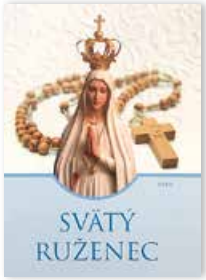

Svätý ruženec
Plnofarebná brožúra Svätý ruženec obsahuje prehľadne zoradené všetky tajomstvá posvätného ruženca: • radostný, svetla, bolestný, slávnostný; • návod ako sa modliť ruženec; • základné modlitby; • príslub Panny Márie pre tých, ktorí sa budú modliť ruženec.
48 strán, cena: 1,90 EUR

Závislosť a milosť
Gerald G. May
Jedinečná kniha Závislosť a milosť svojim čitateľom ponúka inšpiráciou a nádejou naplnenú víziu pre tých, ktorí túžia trochu poodhaliť závoj tajomstva, kto a čo naozaj sú.
283 strán, cena: 8,00 EUR

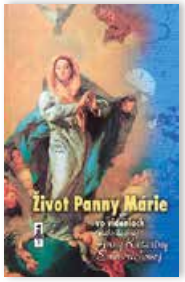

Život Panny Márie
vo videniach blahoslavenej Anny Kataríny Emmerichovej
Mystické videnia A. K. Emmerichovej vedú čitateľa k nahliadnutiu k evanjeliám, spoznaniu osôb, ktoré majú v pláne spásy nenahraditeľné miesto a tým k hlbšiemu meditovaniu nad tajomstvom viery.
208 strán, cena: 6,60 EUR

Život z milosti
Alan Ames
Alan v tomto povzbudzujúcom a optimistickom diele hovorí o svojom obrátení, ktoré sa rodilo ťažko, dlho i úsmevne. Jeho príbeh nám ukazuje, že Bohu nie je nič nemožné aj napriek našej neochote a tvrdohlavosti.
158 strán, cena: 5,00 EUR

Slovenská mučeníčka Veronika Theresia Rácková, SSpS
Paula Rácková – Mrázová
Kniha je spomienkou na jej život a dielo, ktoré je čarovné svojou pestrosťou, cieľavedomou odvahou, no i osobnou pokorou.
134 strán, cena: 5,00 EUR

Objednávací kupón

Objednávam si záväzne na dobierku uvedené tituly:

počet ks	stručný názov	cena
-		
-		
-		
-		

Meno a priezvisko: **Ulica:**

Mesto, PSČ: **Podpis:** **Tel.:**

Objednávací kupón možno posielať na adresu: Kníhkupectvo VERBUM, Kalvária 3, 949 01 Nitra, tel: 037/7769420; fax: 037/7769437; mail: verbum@svd.sk

Ponuka duchovných cvičení v Nitre

Milí čitatelia, horlitelia a spolupracovníci misií! Aj túto jeseň sme pre vás pripravili bohatú duchovnú ponuku. Ak vám to dovoľuje zdravie a časové možnosti, pozývame vás na duchovné cvičenia, ktoré budú viesť pátri verbisti.

Od 25. do 28. 10. 2018
páter Emil Králik na tému:

Bohatstvo žalmov pre každodenný život

Kniha žalmov je jednou z najčastejšie používaných kníh Svätého písma v liturgii Cirkvi. Keďže žalmy sú poéziou, ponúkajú bohaté možnosti interpretácie, vyjadrenia vnútorného rozpoloženia človeka v rôznych životných situáciách a jeho postojov voči iným ľuďom i voči Bohu. Hlbšiemu prežívaniu bohoslužieb ako aj osobnej modlitby môže napomôcť lepšie pochopenie žalmov. Kurz je zameraný na prehĺbenie vedomostí o Knihe žalmov, jej teológii, venuje sa popisu literárnych foriem a rozboru vybraných žalmov. Získané poznatky majú účastníkom kurzu pomôcť nielen lepšie chápať žalmy, ale aj účinnejšie čerpať z ich bohatého duchovného obsahu.

Od 8. do 11. 11. 2018
páter Peter Dušička na tému:

Radosť evanjelia – radosť v živote kresťana

Duchovné cvičenia Radosť evanjelia - radosť v živote kresťana vychádzajú z apoštolskej exhortácie pápeža Františka Radosť evanjelia. Zaujímavým spôsobom je obsah exhortácie Evangelii Gaudium prepojený s každodenným životom kresťana. Príležitosť načerpať inšpiráciu a zároveň prežiť v modlitbe a tichu požehnaný čas duchovných cvičení docenia najmä tí, čo chcú rásť.

Kurzy duchovných cvičení začínajú vždy večer prvého dňa večerou o 18.00. Do 18.00 je potrebné sa ubytovať v exercičnom dome na Kalvárii v Nitre. Kurzy končia obedom o 13:00 posledný deň. S kompletným programom budete oboznámení na mieste. Ubytovanie je v dvojposteľových izbách. Prípadnú diétu je potrebné nahlásiť pri prihlasovaní.

Tešíme sa na vašu účasť!
Prihlasovať sa môžete telefonicky na tel. čísle: 0905 269 004
mailom: emilia.slosarova@svd.sk

Sedembolestnú Pannu Máriu

v Šaštíne si uctilo približne 30-tisíc pútnikov

Text: TKKBS Foto: TASR

Približne 30 000 mariánskych ctiteľov sa 15. septembra stretlo v Šaštíne. K Sedembolestnej Panne Márii, ktorej národná svätyňa je práve v tomto meste, prišli opäť prosiť i ďakovať za svoje osobné i rodinné radosti a bolesti. Vyvrcholením celonárodnej púte k patrónke Slovenska, ku ktorej sa už niekoľko storočí utiekajú tisíce detí, mladých i dospelých, bola svätá omša za účasti viacerých biskupov a kňazov zo Slovenska a zahraničia. Hlavným celebrantom bol bratislavský arcibiskup metropolita a predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislav Zvolenský, kazateľom bol eparchiálny biskup Eparchie Parma (USA) Mons. Milan Lach SJ. V závere sa veriaci s biskupmi, kňazmi a zasvätenými zverili Panne Márii.

Vladyka Lach v homílii vyzval ľudí, aby prosili Boha, nech neopúšťa Slovensko a ľudí, ktorí tu žijú. Zároveň všetkých uistil, že Boh je s nami. Pripomenul Evanjelium podľa Lukáša, v ktorom je viditeľný prvý rozmer Máriinho štýlu. Bola plne odovzdaná Bohu Otcovi a jeho vôli. „Hovorí archanjelovi Gabrielovi svoje áno. Nehovorí to však len raz. Ale v každom okamihu svojho života. Od okamihu v Nazarete, cez kríž, keď tam stála a videla, ako jej syn zomiera. Cez okamih, ako vzniká nová cirkev, až po jej usnutie, oslávenú smrť. Ona neustále Bohu Otcovi hovorila áno. To ju charakterizovalo celý život. Nestratila rozmer, že Boh je prítomný v jej živote ani vtedy, keď si myslí, že zostal sám," vyhlásil vladyka Lach.

Boh chce aj od nás podľa biskupa Lacha počuť áno v našej slobode bez toho, aby niekto stál nad nami. Sloboda v nás vytvára ľudskú dôstojnosť. „Áno môže každý povedať, ale nemusí. My sa môžeme sami rozhodnúť pre Boha, ale nemusíme. Božia matka tiež mohla špekulovať, poslať anjela do susedného domu, že tam je tiež mladá žena. Ona hovorí, že nech sa mi stane podľa tvojho slova, nie podľa môjho. Toto je prvý rozmer aj nášho životného poslania. Hovoriť Bohu áno," zdôraznil. Druhý rozmer Máriinho životného štýlu boli podľa Lacha jej posledné slová z Evanjelií na svadbe v Káne Galilejskej. „Keď videla trapas, že nemajú čo piť, povedala synovi, že tu nie je niečo v poriadku, bude to hanba. Rob niečo. Syn jej vraví: žena, ešte neprišla moja hodina. Poznajúc svojho syna povie: Urobte všetko, čo vám povie. Na testament trošku málo," uviedol Lach. Na rozdiel od nej my podľa neho často viac hovoríme, ako robíme. „Toľko sa napočúvame na kázňach. Keby sme všetko plnili, bolo by nám dobre. Treba viac konať podľa Božieho slova," uviedol. •

DAROVALI NA MISIE, MISIJNÝ DORAST, MISIJNÉ DOMY

Všetkým darcom vyslovujeme Pán Boh zaplať!

M. Krhútová z Topoľčian 30,- EUR • Odberatelia Posla z Obýc 80,- EUR • S. Švecová z Kmeťova 100,- EUR • Bohuznáma z Rakovej 40,- EUR • Bohuznáma z Nitry 20,- EUR • Ružencový spolok z Dolných Krškan 130,- EUR • Dobrodinci z farnosti Varov –Šúr a Šúrovce 52,50,- EUR • Čitatelia Hlasov z Meleku 250,- EUR • Čitatelia Hlasov z Horného Vadičova 50,- EUR • Odberatelia Hlasov Svrčinovec 20,- EUR • Misijní priatelia z Dubodiela a Trenčianskych Mitíc 580,- EUR • Odberatelia Hlasov pri kostole Sv. Heleny Trnava 190,- EUR • Ružencové spoločenstvo Vysoká nad Kysucou 50,- EUR • Odberatelia Hlasov Žabokreky n.N 20,- EUR • Ružencové spoločenstvo z Radole 50,- EUR • Odberatelia Hlasov Ruskovce 100,- EUR • Bohuznáma rodina Lukáčovce 66,- EUR • Čitatelia Hlasov a Posla Veľké Zálužie 60,- EUR • Ružencové spoločenstvo – Nitra Zobor, farnosť sv. Urbana 100,- EUR • G. Čuboňová – Nitra 42,- EUR • rodina Dušičková – Valaská Belá 100,- EUR • Bohuznámy – Valaská Belá 150,- EUR • Bohuznámy – Valaská Belá 50,- EUR • Bohuznámy – Valaská Belá 20,- EUR • Bohuznámy – Valaská Belá 50,- EUR • Bohuznáma – Nová Bystrica 200,- EUR • Bohuznáma – Nová Bystrica 1000,- EUR • Serafína Švecová – Kmeťovo 100,- EUR • Ruženčiarky – Rišňovce 60,- EUR • Veriaci z Turia 115,- EUR • Odberatelia Posla z Popudinských Močidľan 300,- EUR • Bohuznámy Ludrová 50,- EUR • Odberatelia Hlasov Žabokreky n.N 40,- EUR • Čitatelia Hlasov Úľany nad Žitavou 112,- EUR • Dobrodinci z Čajkova 35,- EUR •

„Vydavateľ časopisu spracúva mnou poskytnuté osobné údaje na účely zasielania predplateného časopisu. Predplatiteľom sa stávam zaplatením určenej sumy. Mám právo požadovať od prevádzkovateľa prístup k poskytnutým osobným údajom, právo na opravu osobných údajov, právo na vymazanie osobných údajov, právo na obmedzenie spracúvania osobných údajov, právo namietať spracúvanie osobných údajov, právo na prenosnosť osobných údajov, právo podať návrh na začatie konania podľa Zákona 18/2018 Z. z.. U prevádzkovateľa nedochádza k profilovaniu. Spracúvanie poskytnutých osobných údajov môže prevádzkovateľ vykonávať aj prostredníctvom ďalšieho sprostredkovateľa. Beriem na vedomie, že moje osobné údaje nebudú poskytnuté iným príjemcom bez môjho súhlasu."

Predplatné na rok 2019 je 12 eur

Číslo účtu Spoločnosť Božieho Slova
IBAN: SK9509000000005029115971
(Slovenská sporiteľňa)

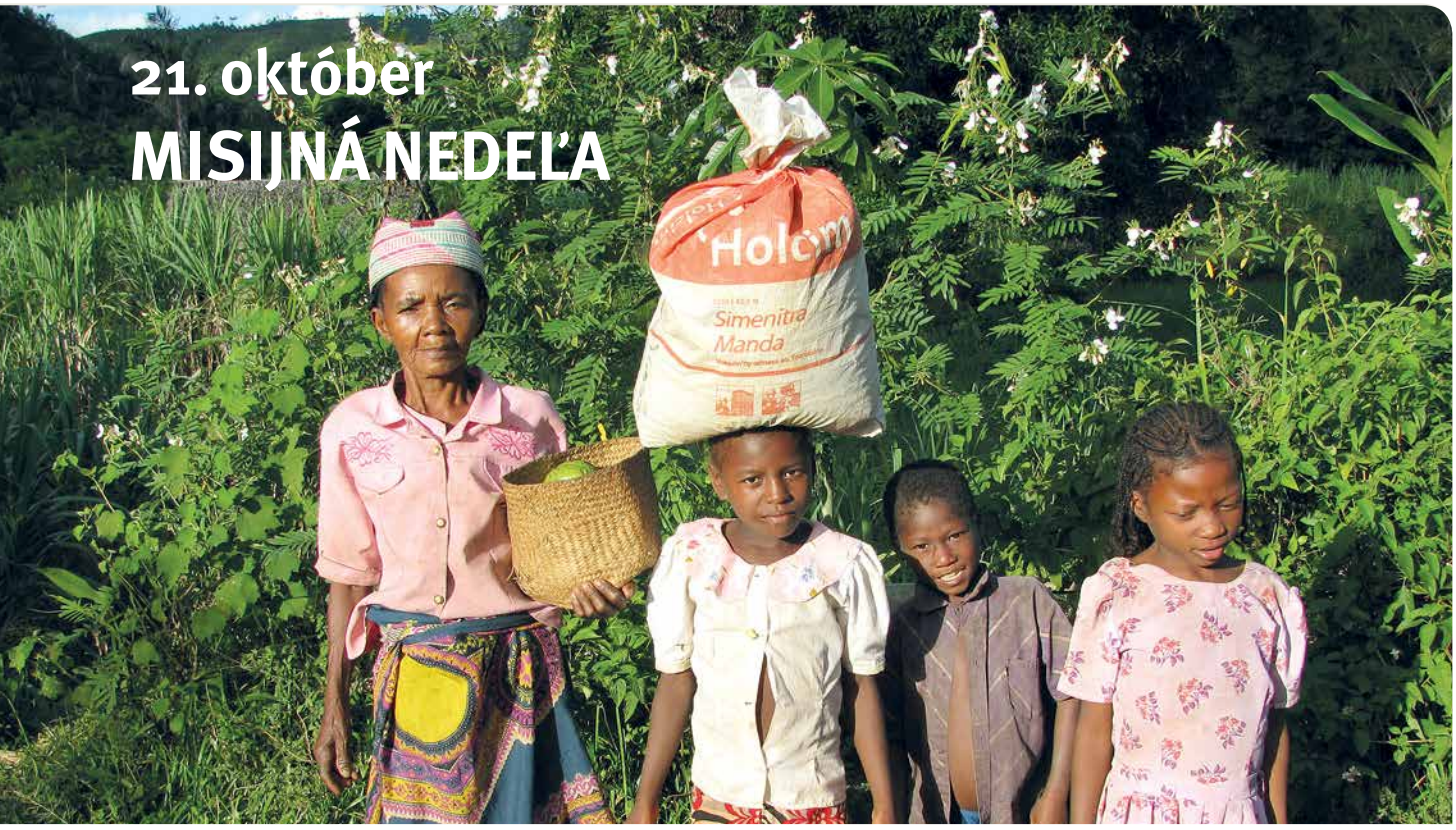

21. október
MISIJNÁ NEDEĽA

Modlitba za misie

Svätá Terézia, ty si sa zaslúžila o to, aby si ťa uctievali ako patrónku misií na celom svete; rozpomeň sa na svoje vrúcne túžby počas svojho pozemského života, aby kríž Ježiša Krista bol známy na celej zemeguli a aby sa evanjelium hlásalo až do konca časov.
Pomáhaj, prosíme, kňazom, misionárom a celej Matke Cirkvi tak, ako si to prisľúbila.
Amen.

Svätá Terézia od Dieťaťa Ježiša, patrónka misií, oroduj za nás!

ODOSIELATEĽ:
Spoločnosť Božieho Slova
Misijný dom Matky Božej
949 01 Nitra – Kalvária 3
„D+4“

POŠTOVNÉ ÚVEROVANÉ
949 04 NITRA 5